Notitie mer-plicht warmteprogramma Nijkerk

Contactpersoon	Neelke de Fijter
Datum	21 oktober 2025
Kenmerk	N001- 1303690EWS-V01-sss-NL

1 Inleiding

TAUW heeft van de gemeente Nijkerk opdracht gekregen om in een notitie advies te geven over de milieueffectrapportageplicht (mer-plicht) van haar gemeentelijke warmteprogramma. Deze notitie gaat daarbij in op:

- Een uiteenzetting wanneer er wel of geen plan-milieueffectrapport (plan-MER)[1] nodig is
- De potentiële meerwaarde van een plan-MER en de interactie met het opstellen van het warmteprogramma
- Gevolgen van de keus voor een mer-beoordeling in plaats van een plan-MER

Het beantwoorden van deze vragen houdt rekening met de Omgevingswet (Ow; in werking getreden per 1 januari 2024) en de eisen uit de Wet gemeentelijke instrumenten warmtetransitie (die naar verwachting per 1 januari 2026 in werking treedt).

Leeswijzer

In deze notitie is in hoofdstuk 2 te lezen welke aspecten er tot een mer-plicht of mer-beoordelingsplicht leiden. Hoofdstuk 3 gaat vervolgens in op wat dat voor het warmteprogramma van Nijkerk betekent. **Dikgedrukt** zijn steeds (tussen)conclusies voor Nijkerk opgenomen. Tot slot geeft hoofdstuk 4 toelichting op het verschil tussen MER en mer-beoordeling, de potentiële meerwaarde van een plan-MER en alternatieve keuzes en de consequenties daarvan.

2 Wanneer geldt een mer-plicht?

2.1 Inleiding[2]

Het Informatiepunt voor de Leefomgeving geeft een overzicht wanneer er een milieueffectrapportage doorlopen dient te worden[3]. In algemene zin geldt dat een plan of een programma, zoals het warmteprogramma, plan-mer-plichtig is als:

- het desbetreffende plan/programma wettelijk of bestuursrechtelijk is voorgeschreven
- én het kaderstellend is voor mer(-beoordelings)-plichtige projecten of passend beoordeeld moet worden vanwege negatieve effecten op Natura 2000-gebieden

---

[1] De afkorting mer (met kleine letters) staat voor de procedure van milieueffectrapportage, de afkorting MER (met hoofletters) staat voor het resultaat van de procedure, het milieueffectrapport.

[2] In deze notitie is de systematiek uit de ‘Handreiking mer in de warmtetransitie’ van het NPLW (2025) gevolgd, zoals weergegeven in schema in bijlage 1.

[3] Plannen en programma's en de milieueffectrapportage | Informatiepunt Leefomgeving

[2] Plan-mer-beoordeling | Informatiepunt Leefomgeving

2.2 Wat is een wettelijk voorgeschreven programma?

De Omgevingswet stelt dat enkele plannen en programma's verplicht zijn voor een gemeente. Dat is bijvoorbeeld een Actieplan geluid en een saneringsprogramma wegen onder beheer van de gemeente.[4] Naar verwachting treedt op 1 januari 2026 de Wet gemeentelijke instrumenten warmtetransitie (Wgiw) in werking. Vanaf dat moment is een warmteprogramma voor een gemeente een wettelijk voorgeschreven programma onder de Omgevingswet. En valt daarmee onder het toepassingsbereik van de plan-mer-regels.

2.3 Wat is kaderstelling?

Als er in het warmteprogramma richting gegeven wordt aan een keuze of een keuze gemaakt wordt voor een techniek waarmee de warmtetransitie op gang kan worden gebracht in de gemeente en als deze activiteiten op zichzelf een mer-beoordelingsplicht of mer-plicht hebben, dan is er sprake van kaderstelling door het warmteprogramma en moet voor het warmteprogramma een plan-mer-procedure worden doorlopen.

Kaderstelling

Een warmteprogramma is kaderstellend als het richting geeft aan toekomstige besluiten of projecten, bijvoorbeeld door:

- Een locatiekeuze (of locatiecriteria)
- Een tracékeuze van een warmtenet (of criteria hiervoor)
- Tijdspaden of faseringen vast te leggen
- De omvang van maatregelen te begrenzen
- De wijze van uitvoering te beschrijven die relevant is voor een later project-mer-plichtig of project-mer-beoordelingsplichtige besluit

Jurisprudentie over kaderstelling

Volgens jurisprudentie is sprake van kaderstelling als het programma "een heel pakket criteria en modaliteiten voor de goedkeuring en de uitvoering van één of meerdere projecten" vaststelt. De verwachting is dat ook bij het opnemen van slechts enkele concrete maatregelen in een warmteprogramma al snel sprake is van kaderstelling.

Bron: Handreiking mer in de warmtetransitie, mei 2025

Plan-mer-plichtige activiteiten

In bijlage V bij het Omgevingsbesluit (Ob) is opgenomen voor welke activiteiten en welke besluiten er een mer-beoordeling of MER verplicht is. Hieronder wordt beschreven welke technieken die gebruikt zouden kunnen worden om de beoogde warmtetransitie te realiseren/stimuleren mer(-beoordelings)-plichtig zijn (bron: Bijlage V Omgevingsbesluit).

- B4 Diepboringen, voor onder andere geothermische boringen.
  Dit is van toepassing bij het gebruik van geothermie als warmtebron.
- C1 Thermische centrales en andere verbrandingsinstallaties voor de productie van elektriciteit, stoom of warm water

[4] Verplicht programma | Informatiepunt Leefomgeving

Deze categorie betreft vooral de grote elektriciteits- en warmtecentrales. Maar ook kleine hulpcentrales in een warmtenet kunnen ook onder deze categorie vallen.

- J9 Buisleidingen voor (onder andere) het transport van stoom of warm water
  Onder deze categorie vallen leidingen van een warmtenet.
- K1 Werkzaamheden voor het onttrekken of kunstmatig aanvullen van grondwater
  Hiervan kan sprake zijn bij open WKO-systemen als warmtebron, of bij tijdelijke grondwateronttrekkingen in de aanlegfase van warmtetechnieken.
- L2 Installaties voor de verwijdering van niet-gevaarlijke afvalstoffen
  Hieronder vallen bijvoorbeeld biomassacentrales.

Voor warmteprogramma's kan gesteld worden dat als het warmteprogramma één of enkele van de genoemde activiteiten uit bijlage V bij het Omgevingsbesluit (Ob) bevat er voor het warmteprogramma een plan-MER-plicht geldt. De enige uitzondering hierop is als er sprake is van een kleine wijziging of een klein gebied, wat niet het geval is voor een warmteprogramma's (zie het kader hieronder).

Uitzondering:
Als niet wordt voldaan aan de drempelwaarde die leidt tot een mer-plicht, dan is er in geval van aanleg/oprichting, wijziging of uitbreiding van de mer-plichtige activiteiten (kolom 2, Bijlage V Omgevingsbesluit) sprake van een mer-beoordelingsplicht, mits er wederom sprake is van kaderstelling.

Dit is echter alleen het geval wanneer het plan enkel een kleine wijziging van een programma betreft of wanneer het om een klein gebied binnen de gemeente gaat. Hoewel dit nog niet juridisch onderbouwd is, geldt deze uitzondering waarschijnlijk niet voor de huidige warmteprogramma's die eind 2026 vastgesteld moeten zijn. De uitzondering klein gebied gaat niet op voor een warmteprogramma, omdat het een gemeentebreed programma betreft en niet slechts een klein deel van de gemeente (er is jurisprudentie voor 1% of 5% van het gemeentelijk oppervlak). En kleine wijziging van een plan/programma is voor de eerste generatie warmteprogramma's die nu gemaakt worden niet aan de orde, omdat er geen eerder warmteprogramma is (en de eerde transitievisie warmte niet zo gezien kan worden). Deze uitzondering is pas bij de actualisaties over ongeveer 5 jaar aan de orde als een gemeente nu wel een plan-MER maakt bij haar warmteprogramma en dan over 5 jaar dat warmteprogramma maar beperkt wijzigt (kleine wijziging).

Overige activiteiten

Voor overige activiteiten is artikel 16.34 lid 4 Ow van toepassing. Dit artikel bepaalt dat programma's die kaderstellend zijn voor andere activiteiten dan genoemd in Bijlage V Ob een plan-mer-beoordelingsplicht geldt. Dit is bijvoorbeeld aan de orde bij all electric-warmteoplossingen of individuele warmtecentrales/-stations als die geen deel uitmaken van een warmtenet. In dat geval geldt er een plan-mer-beoordelingsplicht en zal de gemeente moeten beoordelen of er sprake kan zijn van aanzienlijke negatieve milieueffecten.

Er zijn praktijksituaties met een groot aantal warmtepompen die bij elkaar voor een zodanige cumulatieve geluidsbelasting zorgen, dat het gaat om aanzienlijke negatieve milieueffecten. Als dit

in een woongebied de geluidsnormen uit het Besluit activiteit leefomgeving fors overschrijdt en het kan niet gemitigeerd worden, dan is een plan-MER vereist. Als blijkt dat zich geen aanzienlijke negatieve milieueffecten zullen voordoen of deze kunnen gemitigeerd worden, dan volstaat de plan-mer-beoordeling voor het besluitvormingsproces.

2.4 Wat is een passende beoordeling?

Naast een mer-plicht door kaderstelling kan er ook een mer-plicht gelden omdat een passende beoordeling nodig is. Een passende beoordeling conform de Omgevingswet (artikel 16.53c) is noodzakelijk wanneer significante negatieve effecten op Natura 2000-gebieden als gevolg van het warmteprogramma niet zijn uit te sluiten. Negatieve effecten op de habitattypen van Natura 2000-gebieden kunnen optreden door bijvoorbeeld activiteiten in of nabij een Natura 2000-gebied of door stikstofuitstoot in de gebruiksfase of als gevolg van bouw- en aanlegactiviteiten. Dit is het geval wanneer er met een AERIUS-berekening een stikstofdepositie van groter dan 0,00 mol N/ha/jaar op een Natura 2000-gebied wordt berekend. Hierbij wordt zowel gekeken naar de uitstoot als gevolg van de aanleg of bouw van een warmtetechniek als naar de uitstoot in de gebruiksfase. Uitstoot in de gebruiksfase is er in de meeste gevallen niet omdat juist overgestapt wordt op emissieloze warmtetechnieken. In sommige gevallen wordt echter gekozen voor het bijstoken van een warmtenet met behulp van gas of biomassa. In dat geval is er wel stikstofuitstoot mogelijk in de gebruiksfase.

De passende beoordeling bestaat uit een beschrijving van de negatieve effecten van het beleid van het warmteprogramma op de instandhoudingsdoelen en mogelijke mitigerende maatregelen om significant negatieve effecten op instandhoudingsdoelen te voorkomen. Vanuit de Europese wet- en regelgeving geldt een plan-mer-plicht voor een wettelijk voorgeschreven plan of programma waarvoor een passende beoordeling opgesteld dient te worden.

3 Mer(-beoordelings)-plicht voor warmteprogramma Nijkerk?

Een warmteprogramma is plan-mer-plichtig wanneer het plan wettelijk of bestuursrechtelijk is voorgeschreven én het kaderstellend is voor mer(-beoordelings)-plichtige projecten of passend beoordeeld moet worden. In dit hoofdstuk worden deze vragen voor het warmteprogramma van gemeente Nijkerk beantwoord.

3.1 Is het programma wettelijk of bestuursrechtelijk voorgeschreven?

Per 1 januari 2026 treedt de Wet gemeentelijke instrumenten warmtetransitie (Wgiw) inwerking. Vanaf dat moment is een warmteprogramma een wettelijk voorgeschreven programma onder de Omgevingswet. En valt daarmee dan dus onder het toepassingsbereik van de plan-mer-regels. **Het warmteprogramma van Nijkerk voldoet daarmee dus aan het eerste criterium dat het programma wettelijk is voorgeschreven.**

3.2 Is er sprake van kaderstelling voor plan-mer-plichtige activiteiten?

Zoals in hoofdstuk 2 beschreven is een warmteprogramma kaderstellend wanneer het Warmteprogramma richting geeft aan een keuze of als er een keuze gemaakt wordt voor een

techniek waarmee de warmtetransitie op gang kan worden gebracht in de gemeente en als voor deze activiteiten op zichzelf een mer-beoordelingsplicht of mer-plicht geldt.

Wanneer de gemeente Nijkerk in het warmteprogramma specifiek ingaat op locatiekeuzes (of locatiecriteria), voor specifieke warmtetechnieken (al dan niet nog in onderzoek) die genoemd zijn in Bijlage V van het Omgevingsbesluit (zie ook tabel 2.1 in deze notitie), dan kan er al sprake zijn van kaderstelling.

Voorbeeld van een kaderstellende passage:
“In deze wijk onderzoeken we de mogelijkheden van een warmtenet”

Voorbeeld van een niet kaderstellende passage:
“In deze wijk onderzoeken we diverse opties, we weten nog niet welke het wordt”

Andere aspecten die kunnen leiden tot kaderstelling die voor Nijkerk relevant kunnen zijn, zijn:
- Een tracékeuze van een warmtenet (of criteria hiervoor)
- Tijdspaden of faseringen vastleggen
- De omvang van maatregelen begrenzen
- De wijze van uitvoering beschrijven die relevant is voor een later project-mer-plichtig of project-mer-beoordelingsplichtig besluit

Als het warmteprogramma kaderstellend is voor mer-plichtige activiteiten, dan geldt een mer-plicht.

Wat mer-plichtige projecten zijn en welke aan de orde zijn in Nijkerk wordt beschreven in de volgende paragraaf.

Technieken in Nijkerk

Momenteel neigt Nijkerk voornamelijk naar individuele all electric-oplossingen zoals warmtepompen en hybride warmtepompen. Er zijn wel enkele gebieden waar nog wordt onderzocht of warmtenetten (gevoed met WKO’s of klimaatneutraal gas) definitief afgeschreven moeten worden of dat ze toch nog een optie zijn. De verwachting is niet dat dit in het warmteprogramma concreet gemaakt kan worden. In de komende vijf jaar worden er in ieder geval nog geen warmtenetten aangelegd in bestaande wijken. Dit geldt mogelijk wel voor nieuwbouwwijken, maar dat valt buiten de scope van het warmteprogramma. Het warmteprogramma richt zich namelijk alleen op de bestaande bouw, niet op nieuwbouw.

Conclusie kaderstelling voor plan-mer-plichtige activiteiten

Veel warmtetechnieken waar Nijkerk nog onderzoek naar doet zijn mer-plichtig. Het gaat er uiteindelijk om hoe de formulering in het warmteprogramma wordt. Mocht het warmteprogramma van Nijkerk wel kaderstellende passages bevatten over warmtenetten, WKO's of klimaatneutraal gas dan kan zal er een mer-plicht gelden op basis van categorie J9, K1 of C1. Als de kaderstellende passages enkel gaan over individuele all electric-oplossingen zoals warmtepompen en hybride warmtepompen zal voor het warmteprogramma van Nijkerk een mer-beoordelings-plicht gelden.

Belangrijk om te realiseren is dat een plan-MER betrekking moet hebben op het gehele warmteprogramma. Het is niet mogelijk om alleen een plan-MER op te stellen voor de kaderstellende passages. Daarnaast geldt dat, mocht het eerste warmteprogramma van de gemeente Nijkerk geen kaderstellende passages bevatten, maar er bij de actualisatie over 5 jaar wel duidelijke kaderstellende keuzes worden gemaakt voor activiteiten uit Bijlage V van het Omgevingsbesluit, er dan alsnog een plan-MER moeten worden opgesteld.

3.3 Is een passende beoordeling nodig?

Binnen de gemeente Nijkerk ligt het Natura 2000-gebied Arkemheen. Binnen een straal van 25 km bevinden zich ook nog andere Natura 2000-gebieden zoals De Veluwe, de Oostelijke Vechtplassen en Eemmeer & Gooimeer Zuidoever (zie figuur 3.1). Enkele daarvan zijn stikstofgevoelig, namelijk Veluwe en Oostelijke Vechtplassen (figuur 3.2).

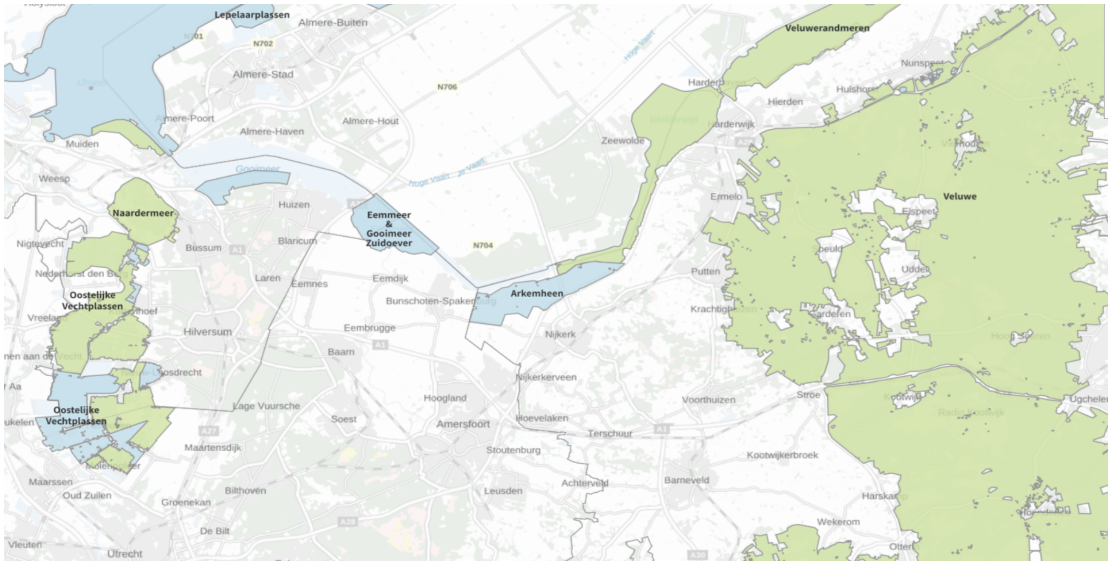

Figuur 3.1 Natura 2000-gebieden rond Nijkerk (Bron: calculator.aerius.nl)

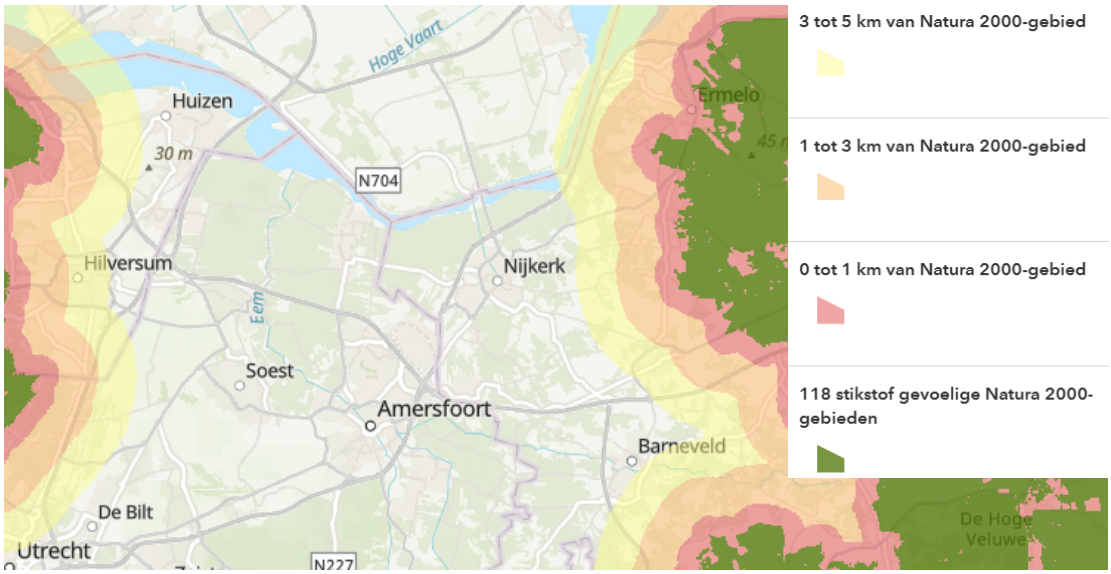

Figuur 3.2 Stikstofgevoelige Natura 2000 (Bron: Stikstof gevoelige gebieden)

Wanneer significante negatieve effecten op Natura 2000-gebieden als gevolg van het warmteprogramma niet zijn uit te sluiten is een passende beoordeling nodig. Deze effecten kunnen optreden als de gemeente activiteiten in of in nabijheid van Natura 2000-gebied gaat ondernemen (ten behoeve van de warmtetransitie) óf als er sprake is van stikstofdepositie op Natura 2000 als gevolg van de werkzaamheden. **Afhankelijk van de gekozen technieken, de locatie ervan en de wijze van aanleg, bestaat de mogelijkheid voor de noodzaak van een passende beoordeling voor het warmteprogramma van Nijkerk.**

De noodzaak voor een passende beoordeling wordt bepaald door middel van een voortoets waarin wordt gekeken of significant negatieve effecten op Natura 2000 zijn uit te sluiten. Onderdeel van de voortoets is een AERIUS-berekening waarin de mate van stikstofdepositie wordt berekend voor zowel de aanleg- als de gebruiksfase. De uitkomst van deze berekening hangt af van de gekozen technieken en de mate waarin zij stikstof uitstoten. Als een stikstofdepositie is berekend van 0,00 mol N/ha/jaar of kleiner zijn negatieve effecten op voorhand uitgesloten. Als er slechts kleine hoeveelheden stikstofdepositie worden berekend op een beperkt oppervlakte is het soms mogelijk om ecologisch te beoordelen dat er geen significant negatieve effecten zijn. Wanneer dit niet mogelijk is of wanneer de berekende depositie omvangrijk is, is een passende beoordeling noodzakelijk.

Bij warmtetechnieken die in de gebruiksfase stikstof uitstoten valt te denken aan technieken waarvoor bijstook nodig is of kan zijn. Dit geldt voor zowel aardgas als biogas. In de aanlegfase kunnen vervoersbewegingen door vrachtwagens of andere voertuigen voor stikstofuitstoot zorgen. Indien de gemeente als beleid heeft of als eis gaat stellen dat dit soort werkzaamheden met zero-emissie materieel (lees uitvoeren met elektrisch materieel) wordt uitgevraagd dan mag daar rekening mee worden houden in de AERIUS-berekening. Als de gemeente dat beleid niet heeft en als dan uit de AERIUS-berekening blijkt dat het wel nodig is om de stikstofdepositie te beperken, dan geldt dat een passende beoordeling nodig is.

4 Keuzes en consequenties

Naast een plan-mer bestaat er ook een plan-mer-beoordeling. In een plan-mer-beoordeling toetst het bevoegd gezag of er bij het plan of programma aanzienlijke (negatieve) milieueffecten kunnen optreden[5]. Is dit het geval, dan moet er alsnog een plan-MER worden opgesteld. Is dit niet het geval (ofwel omdat ze niet optreden ofwel omdat ze te mitigeren zijn), dan is een plan-MER niet noodzakelijk.

Wanneer het warmteprogramma plan-mer-plichtig is en de gemeente er toch voor kiest om geen plan-MER op te stellen maar enkel een plan-mer-beoordeling, dan zijn hier consequenties aan verbonden.

In de volgende paragrafen wordt eerst toegelicht wat het verschil is tussen plan-MER en plan-mer-beoordeling, wat de meerwaarde van een plan-MER is en wat de consequenties (kunnen) zijn van de keuze voor een mer-beoordeling wanneer er sprake is van een mer-plicht.

4.1 Verschillen plan-MER en plan-mer-beoordeling

Een plan-mer-beoordeling verschilt op enkele punten van een plan-MER. Een mer-procedure is een formele procedure met enkele (verplicht) te doorlopen stappen, waarvan het opstellen van het plan-MER er een is. Daarnaast moet er kennisgeving plaatsvinden (dit kan samen met een eventuele notitie reikwijdte en detailniveau), moet het plan-MER ter inzage worden gelegd en moet de Commissie mer een advies over het plan-MER uitbrengen.

Voor een mer-beoordeling is de gemeente het bevoegd gezag en beschrijft ze de te verwachten effecten van het plan of programma om te bepalen of een plan-mer moet worden doorlopen. Voor die beslissing raadpleegt het bevoegd gezag ook andere bestuursorganen en wettelijke adviseurs (verplicht). Er zijn daarnaast geen verplicht te doorlopen stappen bij een mer-beoordeling, er hoeft geen kennisgeving of ter inzage plaats te vinden en de Commissie mer hoeft niet geraadpleegd te worden.

Als in de mer-beoordeling wordt geconstateerd dat er aanzienlijke milieueffecten zijn aangetoond voor het warmteprogramma, dan is er alsnog een plan-MER nodig. Als de plan-mer-beoordeling uitwijst dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn, dan is geen plan-MER nodig.

4.2 Meerwaarde plan-MER

Een plan-MER voegt belangrijke waarde toe aan het opstellen van een warmteprogramma doordat het in een vroeg stadium zorgt voor een gestructureerde en transparante afweging van mogelijke keuzes op het gebied van milieu/leefomgeving. Het verplicht tot het beschouwen van redelijke alternatieven voor de warmtevoorziening, zoals verschillende duurzame warmtetechnieken en -bronnen. Door deze alternatieven te analyseren op hun milieueffecten, ruimtelijke inpassing, kosten en betrouwbaarheid ontstaat een helder beeld van de keuzemogelijkheden en wordt voorkomen dat te vroeg één voorkeursvariant wordt vastgelegd.
In het geval van Nijkerk zou dit bijvoorbeeld een afweging kunnen zijn tussen individuele all electric-oplossingen of een warmtenet (waarbij dan weer verschillende warmtebronnen afgewogen

[5] Plan-mer-beoordeling | Informatiepunt Leefomgeving

kunnen worden). Daarnaast maakt het plan-MER inzichtelijk in hoeverre de verschillende opties bijdragen aan het bereiken van beleids- en duurzaamheidsdoelen, zoals CO_2-reductie en het minimaliseren van negatieve effecten op natuur, luchtkwaliteit en bodem (het zogenaamde ‘doelbereik’).

Een belangrijk voordeel is dat het plan-MER de wisselwerking tussen effecten en keuzes expliciet maakt. Zo wordt duidelijk dat een keuze voor bijvoorbeeld biomassa weliswaar een snelle CO_2-reductie kan opleveren, maar ook risico’s voor luchtkwaliteit met zich meebrengt, terwijl aquathermie minder uitstoot geeft maar invloed kan hebben op ecologie en waterkwaliteit. Door deze samenhang in beeld te brengen, kunnen er integrale afwegingen gemaakt worden en waar nodig kunnen mitigerende maatregelen getroffen worden. Het resultaat is een warmteprogramma dat robuuster is en breder gedragen wordt, omdat alle relevante milieuaspecten en alternatieven zijn meegewogen, wat de kans vergroot op doelbereik en verkleint op juridische procedures of maatschappelijke weerstand.

4.3 Consequenties keuze voor een mer-beoordeling

Een warmteprogramma bindt alleen de gemeente zelf (en niet een burger of ondernemer) en er staat geen beroep en bezwaar voor open. Wel is het gebruikelijk om een warmteprogramma ter inzage te leggen en hiermee open te stellen voor zienswijzen. In de zienswijzen kunnen vragen gesteld worden over het ontbreken van een plan-MER.

Het risico dat alsnog een plan-mer-procedure doorlopen moet worden, is er vooral op een later moment wanneer de plannen uit het warmteprogramma worden omgezet in concrete ruimtelijke besluiten. Bijvoorbeeld bij de aanwijzing van een warmtekavel in het omgevingsplan of de verlening van een omgevingsvergunning voor een warmtenet. Op dat moment zijn er wel mogelijkheden voor beroep en bezwaar. Wanneer het omgevingsplan of de vergunning wordt aangevochten, dan zal een rechter kijken hoe het voortraject is verlopen. De rechter zal dan constateren dat er geen plan-MER is opgesteld en gebruikt bij de besluitvorming over het warmteprogramma. In dat geval bestaat de kans dat bijvoorbeeld de vergunning niet verstrekt mag worden, totdat de fout hersteld is (dus totdat er alsnog een plan-MER opgesteld is). Aangezien dit soort situaties zich nog niet in de praktijk hebben voorgedaan doordat warmteprogramma’s en de Omgevingswet nog relatief nieuw zijn, is het lastig inschatten hoe groot de kans is dat deze situatie zich voor zal doen.

5 Conclusie

5.1 Dus hoe zit het in Nijkerk?

Is het programma wettelijke of bestuursrechtelijk voorgeschreven?

Per 1 januari 2026 is een warmteprogramma wettelijk voorgeschreven en valt daarmee dan onder het toepassingsbereik van de plan-mer-plicht.

Is er sprake van kaderstelling voor plan-mer-plichtige activiteiten?

Als er in het warmteprogramma concrete technieken worden genoemd en worden gekoppeld aan locatiekeuze of locatiecriteria, tracékeuze van een warmtenet of criteria, tijdspaden of faseringen, begrenzing van de omvang van maatregelen of een beschrijving van de wijze van uitvoering die relevant is voor een later besluit worden er kaderstellende uitspraken gedaan.

Kaderstellende uitspraken over warmtenetten, WKO's, collectieve bodemwarmte en klimaat neutraal gas zullen naar verwachting leiden tot een mer-plicht.

Kaderstellende uitspraken over individuele warmtepompen of andere individuele technieken zullen als 'overige activiteit' leiden tot een mer-beoordelings-plicht.

Is een passende beoordeling nodig?
Ook wanneer er een passende beoordeling nodig is geldt voor het warmteprogramma een mer-plicht. Of er een passende beoordeling nodig is hangt sterk af van de gekozen technieken (en locatie) en de mate waarin er sprake is van stikstofuitstoot in de gebruiks- en aanlegfase.

Technieken die afhankelijk zijn van (fossiele) bijstook om de juiste temperaturen te kunnen leveren kunnen stikstof uitstoten in de gebruiksfase.

De stikstofuitstoot in de aanlegfase is sterk afhankelijk van het type werkzaamheden dat nodig is en de mogelijkheid van inzet van elektrisch materieel.

Kenmerk N001- 1303690EWS-V01-sss-NL

Bijlage 1 Vragenlijst/beslisschema

